

lê đạt bóng chữ

thơ

nhà xuất bản Hội nhà văn

LÊ ĐẠT

BÓNG CHỮ

thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

HÀ NỘI 1994

XÚNG DANH

Phó thường dân
 phổ nhỏ vô danh
 vô giai thoại
Thành tích
 mấy trang giấy sòn
 mấy câu thơ bụi
 núi Vô Sơn

QUÁ TRÌNH CÔNG TÁC

Tôi ghé như thiếu số phụ gia
Vấy chữ thẳng hoa
Thoáng cà cuống chưa đóng lọ
Dùng tìm tôi
 chỗ những ghế ngồi
Hộp thư
 đuôi chớp ngộ đầu ô

KHUYẾT ĐIỂM

Vườn chôm chôm
mùa khem thêm thòm trái cấm
Vui mồm lấp lẩn
nhiều kinh kệ không quen
Amen

KẾT LUẬN

Đời tốc hành
một ga xanh sót lại
Một góc tuổi mãi tàu
thơ đại mãi
Tìm nhà quên mất số lớn khôn

CHA TÔI

Đất quê cha tôi
đất quê Đề Thám
Rừng rậm sông sâu
Con gái cũng theo đòi nghề võ
Ngày nhỏ
cha tôi dẫn đầu
lũ trẻ chăn trâu
Phất ngọn cờ lau
Vào rừng Na Lương đánh trận
Mơ làm Đề Thám
Lớn lên
Cha tôi đi dạy học
Gối đầu trên cuốn Chiêu hồn nước
Khóc Phan Chu Trinh
Nhu khóc người nhà mình

Ôm mộng bốn ba hải ngoại
Lênh đênh khỏi một con tàu
Sớm tối
 ngâm nga mấy vắn cảm khái
Đánh nhau với Tây
Bỏ việc
 lang thang
 vào Nam
 ra Bắc
Cắt tóc đi tu
 nhưng quá nặng nghiệp đời
Gần hai mươi năm trời
Tôi vẫn nhớ lời cha tôi cháy bỏng
Dạy tôi
 làm thơ
 ước mơ
 hy vọng
Những câu Kiều say sưa
 đưa cuộc đời bay bổng
Tiếng vọng
 trưa hè mệnh mông

*"Phong trần mài một lưỡi gươm
Những phường giá áo túi cơm sá gì".*
Nhưng công việc làm ăn mỗi ngày mỗi khó
Cuộc đời chợ đen chợ đỏ
Thù hằn con người

"Muốn sống thanh cao
đi lên trời
mà ở

Mây đã quyết kiêu căng
Niu lấy cái lương tâm gàn dở
Dám
không tồi
như chúng tao

Suốt đời mây sẽ khổ".

Quan lại trù cha tôi
cứng đầu cứng cổ
Người "An nam" dám đánh "ông Tây"
Mẹ i eo dằn vật suốt ngày
Chửi mèo, mắng chó

"Cũng là chồng là con
Chồng người ta khôn ngoan
Được lòng ông tuần ông phủ
Mang tiền về nuôi vợ".

Bát đĩa xô nhau vỡ
Cha tôi nằm thở dài
Anh em tôi bỏ cơm
Hai đứa dắt nhau ra đường tha thẩn
Trời mùa thu trăng sáng
Sao nở như hoa
Không biết Ngưu Lang trên kia
Có bao giờ cãi nhau cùng Chức Nữ

Rồi cha tôi
 lui tới nhà quan tuần, quan phủ
Lúc về
 gặp tôi
 đò mạt
 quay đi

Một hôm
 tôi thấy chữ R.O. (1)
 treo ngoài cửa

(1) Đại lý thuốc phiện.

Cha tôi không dạy tôi làm thơ nữa
Người còn bận đếm tiền

ghi số

Thình thoảng nhớ những ngày oanh liệt cũ
Một mình uống rượu say
Ngâm mấy câu Kiều

ôm mặt khóc

Tình dậy

lại loay hoay

ghi số

đếm tiền

Hai vai nhô lên

Dầu lún xuống

Như không mang nổi cuộc đời

Bóng in tường vôi

im lặng

Ngọn đèn leo leo ánh sáng

Bóng với người

như nhau

Mùi ẩm mốc tiếng mọt kêu cọt kẹt
Ở chân bàn
hay ở cha tôi?

Cuộc sống hàng ngày
nhỏ nhen
tàn bạo

Rác rưởi gia đình
miếng cơm
manh áo

Tàn phá con người.
Những mơ ước thời xưa
như con chim gãy cánh
Rủ đầu chết ngạt trong bùn
Năm tháng mài mòn
bao nhiêu khát vọng.

Cha đã dạy con một bài học lớn
Đau thương
kiên quyết làm người

7-56

CHIỀU BÍCH CÂU

Làm cách nào có thơ hay?
Hỏi vậy khác gì hỏi làm cách nào gặp
tiên tại phường Bích Câu?
Mọi câu thơ hay đều kỳ ngộ.
Hắn phải siêng năng, có lòng thành
và nhất là biết chờ
người đẹp vô chủ bước ra
giờ các con phe đi ngủ.

THUỞ XANH HAI

Không ai chọn đất mình sinh đẻ
Nhu không ai chọn mẹ chọn cha

Tôi trở về nơi tôi tuổi nhỏ
Một tình thương du bụi đỏ
Bến Âu Lâu sông Hồng
Nhận ra tôi

 chỉ gốc cây gạo cụt
Tạm ứng nửa trời hoa trước đón nhau

Một em gái nhìn tôi bờ ngõ
Ngày nào anh còn mua kẹo em ăn
Dung dăng dắt tay em ngoài phố
Mới hơn mười năm trời
Em xa lạ gọi tôi bằng bác
Văng trán lạnh dẫm nếp đau ngo ngác
Hỏi thăm đôi sợi tóc vô tình
 sớm bạc vì đâu

Có đủ giải sông Ngân
Cất chúng ta bờ hai thế hệ

Em bỗng cười như nắc nẻ
"Em nhận ra anh rồi
Sao anh mau... trè thế".
Và thoăn thoắt xuân vút cao đà nắng
Em giờ tay rất quân sự chào tôi
Ai đánh rớt những cánh hôn hồng cỏ dại
Hoa mười giờ
môi con gái chín cây

Em dắt tay tôi đi chơi
Giữa vườn sao nở sáng
Như tuổi em chưa mười tám
Như ngày nào dĩ vãng
Sống lại dần từng phút quê xưa
Có phải em nhận ra tôi
tôi nhận ra thơ nhỏ
Thuở xanh hai
mình lại ra đời

HOA MƯỜI GIỜ

Em hái hoa mười giờ
Hoa thì em mười bảy
Tim tím em chả thấy
Hoa chỉ hoa mười giờ

Anh trồng hoa mười giờ
Hoa mở vườn em hái
Mắt đuôi chớp xuân về
Hoa chạy hường lên má

Hoa em đèn hoa má
Thơm má hoa mười giờ

Mưa rửa đèn
Hoa tuổi trắng lau quên

GỐC KHẾ

Khi gió mùa anh đi
Sang sông tìm nắng khác

Để mẹ già tóc bạc
Lung còng trên gậy tre
Để người yêu ngơ ngác
Gốc khế xanh đầu hè

Ba năm anh không về

Mẹ già anh ngơ ngác
Lung còng đau gậy tre
Người yêu anh đốm bạc
Tóc khế xanh đầu hè

Ba năm anh không về
Ba năm rồi ba năm

Mẹ anh thành nắm đất
Người yêu anh cũng đi
Gốc nửa ngày khế chát
Sốt bóng hoa mơ chờ

HÁI HOA

Anh rừng anh hái hoa
Hoa lúm hoa bông thắm
Hoa bông môi thật hồng

Em đùa em lấy chồng
Hoa cho bông chết đặng

Anh lòng anh hái hoa
Hoa hái hoa bông thắm
Hoa bông hoa rỏ hồng
Hoa hồng bông hồng bông

ANH MUỐN

Anh muốn làm bông hoa
Đầu xuân cài cỏ mộ
Thơm em đôi nỗi hường
Khuây hương đừng khóc nữa

Anh muốn làm con chim
Xập xanh xòe cửa ngõ
Liu ló em quái chiêu
Má đèn xoe sáng ngõ

Anh muốn gởi trăng em
Một tình như duyên lạ
Nhé yêu anh bây giờ
Quên đi anh ngày cũ

CHIỀU BÍCH CÂU

Cột đèn róm điện
Là chiều Bích Câu
Rằng tiên xuống trần
Rằng ta gặp nhau

Lạnh giờ em đâu
Khói lay mái chùa
Mà ngỡ tên em
Mồ ơ đá vỡ

Ba hồi ngân chuông

Có nhớ có thương
Thì rờn tóc xuống
Mây trắng ngàn năm
Ơi em cố tích

Mùi mưa xưa

lòng chưa tạnh

phố nhau đầu

THỦY LỢI

Em vỗ lòng anh
Một dòng nghĩa nặng
Đất xưa cỏ đắng
Heo may trắng đồng

Nay mùa đông lúa
Ngô hồng bông con
Nay đàn chú lợn
Lá ô xoe đường
Nay hoa đơm lối
Bướm về vãn công

Một đàn ngày trắng phau phau
Bì bạch bờ xoan nước mát
Mộng hoa dâu lum lúm má sông đào

SÔNG QUÊ

Bầy em én

tin xuân

tròn mấy áo

Hội kênh đầy

chân trắng ngấn sông quê

Nắng mười tám

má bờ đê con gái

Cây ải cây ai

gió sai

tóc buồng thề

Ông lão trạm bơm

miệng o tròn

ria chớp nón

Ô trời

lòng cổ thụ bóng tình tang

Máy kéo gặt xú đồng tơ ơ cỏ

Nghé sắt buồn lung sáo đá xon xon

QUÁ EM

Có phải vì quá em

Đứng ngồi

anh vẫn em đôi mắt

Đứng ngồi

anh vẫn bắt em xa

Tùng thối thối

Anh sống em trọn hẹn

Chỉ bóng anh

ò e

xe Văn Điển

một mình

Anh vẫn hôm em

Phố đời đông động

Cửa đèn

môi men má nắng

Trời mênh chim

Tu huyết yêu

QUEN... LẠ

Em đứng đình ban ngày
Áo buồn cong nét nắng
Em đứng chéo vòm đêm
Tóc vườn xanh góc mộng

Phố cũ ò lên đèn
Cả chữ buồn cũng vui

Xuân mỗi lần mỗi quên
Xuân lần xuân mỗi lạ
Tóc hoa đèn

tim lần giờ trang em

MỚI TUỔI

Ai xui em đẹp em xinh
Ba lần con thiên gáy
Mùa xuân phăn phăn lòng đường
Em vừa mới tuổi
Tà áo bay sao phố bối hồi trời
Bâng khuâng thời gian
Chú khép lối đời chim non câu ngủ
Trang tầm xuân
 cau chua mở nụ ngà
Bến cửa ngực đèn lòng ga trắng rồi
Ngõ trắng bồi bồi mây nổi
U ú thiên hà
 tàu nhà khói
 ngã ba

THU NHÀ EM

Anh đến mùa thu nhà em
Nắng cúc lăm rằm vũng nhỏ
Mà cho đầy rùa lông mày
Nông nổi heo may từ đó

Mua đêm tuổi nổi ao đầy
Đồi cốm đường thôn ngõ cỏ
Bướm lượn bay hoa ngày
Tin phấn vàng hay thuở gió

Tóc hong mùi ca dao
Thu rất em

và xanh rất cao

BÓNG CHỮ

Chia xa rồi anh mới thấy em
Nhu một thời thơ thiếu nhỏ
Em về trắng đầy cong khung nhớ
Mưa mấy mùa

mây mấy độ thu
Vườn thúc một mùi hoa đi vắng
Em vẫn đây mà em ở đâu

Chiều Âu Lâu

bóng chữ động chân cầu

VÀO HÈ

Sớm hạ búp sen đôi gió
Sóng đồng buồm nhấp nhô thơm
Tóc liễu trường tân thơ cổ
Trời xanh cô ban rất Đường

Anh đời bến nước tên em mát
Đội mắt em qua mấy nắng rồ
 Ôi em rất ô
 Ôi em rất hồ

Trắng vỗ ồ hồ trúc bạch
Bước động ngày thon róc rách

VƯỜN MÀU

Tuổi dậy pastel phố lụa
Tranh Gôganh chiều thổ cẩm phơi đào
Đường nắng cánh sen đèn hội má
Vườn màu hoa con gái
bướm phù dâu

THÙY MẶC

Mây may thu mất thùy mặc hồ
Nét thảo biếc đậm mây quá khứ
Nắng nhạt bước thon hè tình sử
Jin xoắn dài

khăn chấm đỏ

bụi mưa

MƠ NGÀY

Một thoáng nắng hồ mua ảo phố
Mini hồng mây rần lửa khăn bay
Tàu điện đỏ đáy hồ chuông tuổi nhỏ
Ngã tư may
 đường truyện cổ mơ ngày...

TRUYỆN BỒ CÂU

Nước rùà lông mày
 anh tuổi tâm cây
Vùng lửa hạn
 mắt lá ngày rằm mát
Mãng cầu
 chim huyền thoại
 truyện bồ câu

NỤ XUÂN

Nụ xuân chớp đông
 hoạ xuân chớp hồng
Chùm cau tú thi chúm chim
Ú ó mơ gần
 một giấc chim xuân
Chiều bóng mây
 hay mắt em rợp tím
Hè thon cong thân nắng cựa mình
Gió ngò tình
 xanh nín lộc
 giả làm thình

KÊNH CHỜ

Tù Bích Câu em hiền biệt tin về
Thu mở mùa chim mây vô tổ
Mái thấp cao
 chiều ngổn ngang tàn số
Dầu ăng-ten
 trời quê ngoại kênh chờ

TỎ TÌNH

Lòng mới ngỏ yêu

tim ngóng nói

Lời tỏ tình chưa sáng soi bình minh

Âm lạ phố ồn

oanh bỏ dỗi

Liều đầu cành

độc thoại đoạn trường xanh

Em trung tâm nào

Ngũ ngoại tìm anh

CHIM ÚC LỬA

Rouge gorge! Rouge gorge!

Dân ca Pháp

Em vụt đến như mảnh tình cầu vồng
 Oí con chim úc lửa môi dòng
 Thả đỏ đốt xú đồng không anh nhớ
 Một thoáng đào

nhen mấy độ hồng
 Sương khói Bích Câu chiều
 ai có giảng không

QUÊ TÂM XUÂN

Em như tấm bản đồ thân chữ nổi
Đất anh lần mò nguyên quán tâm xuân
Thời gian mù bạc đầu lau ăn lối
Đảo vô tâm

neo buột nhớ

mưa dầm

CHÙA HƯƠNG

Thỏ thẻ rừng mai chùm cúng trái

Chu Mạnh Trinh

Chân đưa xanh tháp én bước lạc nhà
Bò câu u ơ nắng đỏ
Nước ngực triều dâng con nhỏ
Phấn vàng chim thỏ thẻ

mơ non

Bến nọ hoa tròn môi đợi nói
Suối Giải Oan mưa ngàn
Mâm oản trái rằm xuân cúng Phật
Lòng trần thơm mãi lộc chùa Hương

CẨM VẬN

Tại chiếc bài thơ em đội đầu
Cong cánh mi rừng chim vương sớm
Vòm sơn ca lồng nắng vẫn cài then
Tại bến nọ dòng em khép mộng
Kênh hoa sen

mùa cẩm vận

môi đèn

THỦY THỦ

Làm thủy thủ tầm duyên vùng biếc
Lòng mây mờ ngọc lặn kênh xanh
Địa trung hải sóng mây thu mãi miết
Ngại mi rào ngăn lối cảng long lanh

ANH Ở LẠI

Nắng rù áo mộng dò neo bến nhỏ
Lá bỏ cành trời rút én xanh lia cây
Chiều ngậm mãi một nỗi chim rời tổ
Ga Vọng

thu khuya ai xổ một hồi còi

Anh ở lại phố nghèo
xuân biết má hồng xiêm em ngọt
Quả môi thơm đầu mùa
Vườn ổi hương
chim thương thường đến ăn hạt nhỏ
Mái à ơi mưa nguồn
Mi khép góc phên đông
B52 Cổng Trắng

Anh ở lại phố già em lặn lội
Như câu thơ bách niên
duyên vẫn thì chín tới
Mỗi năm tình hoa mỗi nghĩa gọi xuân
Chữ em thôi
một đời
chưa đi trọn hành trình

THUỞ ĐẦU DÒNG

Anh dắt em đến cửa tình yêu

Mùa nhỏ xưa

Mẹ dắt đến trường

Bài học vỡ lòng tuổi chớm

Trang vắng mưa đêm về sớm

Heo may rải đồng giấy non

Anh vực tay em

Be bé nét dòng

Ai có biết lòng mầu tự?

Khuôn trắng

chờ xem mặt chữ

Gió se se hoa trinh nữ then thùng

Thuở đầu dòng

dầu nhỏ

dầu trông

NHỮNG CÁI HÔN

Những cái hôn gửi đi
Nổi dỏ chiều hoang di thực
Bến đục sương lau còi tàu

Những cái hôn gửi đi
Trun trút gió sang sông
Sếu gọi dò ngang nước đổ
Dải yếm đào gầy cầu

Những cái hôn gửi đi
Biền biệt phù sa
Đất hện má mùa nắng lạ
Vườn đời
 ai nhật lá ô môi

PHỐ NÊÔNG

Lấp ló

đèn xanh tuổi nụ

Giò thủy ngân trở ngần

Boong phố nổi chòm nê-ông lạ

Hồ chành

mi thổi viển dương xanh

Chiều thả bóng những con tàu giấy

Em vườn hoa đảo tím chân chim

ÁT CƠ

Anh tìm về địa chỉ tuổi thơ
Nhà số lẻ
 phố trò chơi bỏ đồ
Mộng anh hường
 tìm môi em bói đồ
Giàn trầu già
 khua
 những át cơ rơi...

TUỔI ĐÈN

Đời ngắn
Đêm dài
Mộng ngắn
Gió ăng ten
Phố mấy tuổi đèn...

LÃO NÚI

(trích)

Róc rách con nước tuổi xa
Rừng cầm giữ một kỳ trận chũ

NHÂN CON NGỰA GỖ

Tôi không ác cảm thơ "mới" năm 1930. Tôi từng đã có thời say mê các nhà thơ "mới" và hành bút dưới bóng họ.

Nhưng tôi không muốn tiếp tục. Thành tựu của họ đòi hỏi ta phải thử những thành tựu khác.

Thơ "mới" năm 1930 chịu ảnh hưởng nặng chủ nghĩa lãng mạn Pháp thế kỷ XIX. Nó chưa ra khỏi quỹ đạo của cái mà các nhà thi pháp học gọi là định lý Dalāmbert: "Chỉ có thể coi là *thu* trong thơ cái được đánh giá là *tối thu* trong văn xuôi!".

Thơ không phải văn xuôi được nâng cấp, mông má tại một mỹ viện. Văn xuôi chủ yếu dựa vào "ý tại ngôn tại".

Thơ khác hẳn dựa vào "ý tại ngôn ngoại".

Đã "ý tại ngôn ngoại" tất nhiên, phải cô đúc, đa nghĩa.

Đa nghĩa vì câu thơ mang nặng lịch sử chữ, hoạt động ở nhiều tầng văn hóa, cả trong ý thức lẫn vô thức người viết. Nhà thơ ít nhiều ngoại cảm chữ.

Có người hỏi Malacmé:

- Ông định nói gì trong bài thơ?
- Nếu biết định nói gì thì nói, việc gì phải viết thơ.

Lại hỏi:

- Sao tôi nhiều ý hay mà làm thơ lại không hay?
- Người ta làm thơ không phải bằng ý mà bằng chữ.

Nhà thơ làm chữ chủ yếu không phải ở nghĩa "tiêu dùng" nghĩa tự vị của nó mà ở diện mạo, âm lượng, độ vang vọng, sức gợi cảm của chữ trong tương quan hữu cơ với câu thơ bài thơ.

Nói như Valéri, chữ trong thơ và văn xuôi tuy *giống nhau* về hình thức nhưng *khác nhau* về giá trị (hóa trị có lẽ đúng hơn).

Người đọc thời trước là một người đọc tương đối thụ động tìm lý giải một ý đã có sẵn.

Người đọc thời nay là một người đọc tích cực cùng tham dự phát nghĩa với nhà thơ.

Người đọc phần nào đồng tác giả với người viết.

Ông phó cả ngựa có thể là một nhà thơ không tự biết. Những con ngựa của ông họ hàng với những con chữ, nó sinh sôi nảy nở bất tận với trời đất.

Bạc phó cả

Để ít nhiều Tào hóa

Cùng cánh thợ

Đây là một loại ngựa gỗ đặc biệt, loại ngựa công nghệ sinh học đời mới. Người nghệ sĩ già đã cấy vào đó gien của số phận.

Ngựa lên mây

Mà nghìn tuổi cây

Và một tiểu sử người

Và câu chuyện về Ông phó cả ngựa biết đâu chẳng là một ngụ ngôn về thi pháp, về truyền thống, đời mới.

Dại sự Cổ Đức nói: "Khi ta trở mặt trắng, nhiều người mãi nhìn ngón tay mà quên mất mặt trắng".

Bạn đọc trước khi bước vào bài thơ xin tạm để lại cách đọc tuyến tính thuần duy lý ở ngưỡng cửa như người khách bỏ giấy trước khi vào một trà thất Nhật Bản.

Bạn hãy thử để những hình ảnh những con chữ trong câu thơ dặt dắn trên con đường tâm thức ra khỏi lối đi ngũ nghĩa "tiêu dùng" một chiều quen thuộc hàng ngày.

ÔNG PHÓ CẢ NGỰA...

Khúc sung già cong chông rệ rừng
Mua xả gân già dốc dụng

Cháu đồng chiêm lũng chũng
tuổi ngàn
quà đàn tuần mã
Khúc gỗ như sinh ra để ngựa...

Cảm thông số phận cây cỏ
hay ông già tồn chất gỗ
Thiên hạ danh xưng phó mộc

*

Bạc phó cả
để ít nhiều
tạo hóa
Cùng cánh thợ
Kỹ thuật già
 mộng trẻ
sòn sòn loài lạ
đuôi rồng mặt hổ
bòm bòm sư tử
sơn lông thì hươu sao

Rất mực tung hoành Xích thổ
mà lù dù gỗ

Ngựa số
và không số
cổ ba ngàn
năm sáu
tiếp theo
Và cú...

Lối mùa xuân rú rê lớn
Con cu gù xanh
hay cao số ngựa cây còn
sự mọc

Lũ vật lớn bốc
Một đàn lốc nhốc
guốc khua cốc cốc
sơn bốn chân thò mọc
lộc ngọc
ngựa quần cộc

Ơi cái dậy thì của gỗ!

Một tay thang ghéch đầu quên
của mở
thông đồng trời
đập
vẫn cánh viễn du

*

Kiểm mắt hôm sau một ngựa

*

Lẳng lạng ông già thang chỗ khác

*

Có phải đời ngựa rồi
cây vẫn nổi niềm
hoàng hôn tha thiết xanh
dâm vì sao đổi ngôi

E đường vân tâm cây
khi không phải thỏ gồ
biết đâu chẳng những ghi âm còn trống
ơi tình
sớm ấp xuân nào
cứ ai...

Cô trẻ thư người yêu tối qua
sớm khăng khăng ngựa chim hát
Hỏi ông già
ông già mãi đâu
Chùng ông cũng đương chim hát
một ngày rất dĩ vãng

Ngựa lên mấy,
mà nghìn tuổi cây
và một tiểu sử người

Ông già từng đâu
loài lạ
đời đường trường

Thì long

Thì ly

Thì su

Thì hổ

Thì hươu

Thì anh cán bộ bảo tàng một hai
Thời ma-mút ngựa xếp hạng
văn minh Xahara.

Nghé nghiêng cô trẻ tay bóng vổ
Giống cụ phó

Ông già tùm tùm
Ngựa là tinh tôi

Cụ phó sinh năm Bình Ngô
Hai bên lại có tin tìm hiểu
Bà kể chuyện dân gian
mọc mộng
bằng tuổi nước

Khớp khớp
Cái con ngựa ô

Cũng có thể ông Q. thợ trời
dầm ba chỉ tiết sửa đổi
ngày Chúa nhật...

Ông quyền trưởng ban cải tiến nông cụ
Hợp tác Rừng
Hay ông già bất giác
sự ngựa
ga Kỳ Lừa nào

Có người bảo
cụ biết mã ngựa.

Phép dưỡng cố đời nhận ra
mấy ai...

*
* *

Nhất thanh thân vẫn là món trẻ
phốc tốc luôn mình ngựa
giật cương

Nhong nhong cất cỏ Bồ đề
Xú xú đồng chiêm nước bạc
đại lộ rừng chưa kịp tên
Cột cây số mơ ông
lại cột kilômơ (viết tắt km) cháu

Đường bụi trang lịch cũ
ép ép
đàn Thời gian...

ÔNG CỤ CHẤN ĐÊ

Ông cụ mịt mù dê phía núi
Ríu rít làng và khói xóm lung

Mặt con chim hót
Thuò ông già nhập núi
gió của rừng với lạnh
Ồi! Cái hơi người

Lung vắng
Ba lần thuốc ông châm
Mảnh tỉnh lạc trời
Có quệt đúng tẩu ông già gỗ sâng
mồi thuốc Mán bóng rục
Ông rít hơi dài
Đàn dê bồm bẻm trắng
Mấy lùn cùn dê con
Chân tân tất trắng
vềnh râu thang gọi

Be he ông
Ông vượt râu cháu nhỏ
đưa ông đón tay hạt muối
Bầy chiên lành cỏ mộng
luân mùa đất hẹn
Chăn đàn râu nắng

Ông là ông cụ chăn dê
Lòng những nơi mằm

Ông cải cỏ nương Voi
Của núi mình tơ tơ đẹp
Tia ngọn rừng non xoe lá tán
miệng nòn nà dê
Đàn dê ông nuôi Hợp tác
nhân như rừng...

Anh kế bố tức về
Biết phép tam suất
Đếm đi đếm lại
Một con dê trắng... hai con trắng dê
ba con dê trắng...
Dê hàng hà nghìn lẻ vỏ bạch đêm

Ô những con A con B con C⁽¹⁾
con Dê
bản trang trang trắng thảo thơm
Ông rên bước nhẹ
Mùa chẳng là xuân
Đất dậy men
Trời ghe xanh
Yếm trúc mấy măng đôi núm sừng bò
Mót xoan
Gốc lim mười năm sét đánh
Ngó ngoáy chồi to trái đào
gọi là tí xuân
Con đông thử
đất lòng nửa năm tu ngủ
hé him mắt
ngáp cái xuân khởi động...
Bụng mằm xoan ba tháng
Rừng động xanh
Ai dừng được xuân

(1) Đọc là A, Bê, Xê

Mấy dê non buồn sùng húc gió
cẩng lên cõn lên
Be he xuân

Ông bắt quả tang cây bạch đàn

Nồi cơm phi

phuồn bụng khi

Anh kể thì say ông già dong lãn

thì ông già khà khà

"Mùa xuân... mùa xuân

gạo nỏ"

Ngày lún phún nắng

Gió xông nhà đỏ hoa hí hồn

màu phong bao

Anh kể lên cây "xi-mi-lì"

đánh mới nước lãn đôi xăng đá

Ông cháu ta xuất hành hương nào

Ria vãn về dăm chiêu ông cụ

một câu khai bút

gầm sần con hoa mơ bỗng

Ở

Đét đui ông cụ nét hơ hơ

một sự sinh

tay ha hả phía mọc trời

"Hương cục tác"

Ồ hồi ngực son

phập phồng non nồn xuân

Con mái đuôi xòe ngo ngo

Chiều bạn chân đàn núi

gặm xanh đồng sao

Ông ngồi... thời gian

Trán bồi nếp địa tầng

Đêm vô cùng ông hàn huyền gì

Mái trời

Chiếc tẩu Mán khê rung

Có phải cần vô tuyến điện

Tút tit bên kia lúc lại bíp bíp về

Như tiếng chim bìm bíp đôi khuya

Ông hát hơi thông ba lần

Chân ông con cún mực dương không động

leo lét mắt ánh sao ơi là xa

Nó anh em gì chó đăm chiêu Kim tự tháp
Năm trăm ngàn cát
nung nấu mớ mồm đá
Ông biết chờ...

*
* *

Giang cánh cửa trời xanh ông
"Chào bác"

Túc có hồi âm

"Chà... ào b... aác"

Trịnh trọng ông ngả mũ

Anh kể chọt à

Hai người chào ngôi thứ ba

Bông hoa mười giờ ai hẹn hò

Có người gọi hoa đồng hồ

Ông nghiêng bình toong nhựa Hàm Rồng

khà thôi nước lược

tóc vòm lơ dăng trắng

Gối đầu tay hoa chờ

Ô sợi tóc tiên nào cù râu

Tùng duyên nợ loài chim hiếm
Thời đồng đá đầu bay biến cạn
Tay hơi ai một chiếc lông đuôi
Nhịp nửa cầu vồng
ngã tu áo giải nàng công chúa

Be he Be he

Tùng tiếng đơn thanh gió
người khách du thấp thỏm chân trời
Nương sấn chiều nhớ lúa
Con gà rừng gáy gọi

Ông lìm dim
nghe im tựa mấy mùa

Sớm nay nhìn gì
Đỉnh núi ông đứng
Ông đứng nhìn gì
Bảy mươi năm làm người
hòn đá trôi xuôi
Con mương nay mừng thuận ngược
Đâu chiêm rể mùa
Hai họ lúa đi tới tới

Ai thống kê bản Phước hoàng xanh dào dôi
Vườn đồng bào xen như vui vườn trẻ
Trạm thủy điện nhỏ đây tuổi tôi bật ngọn đèn
Cây me mù thóp đỏ đầu nhà sinh

Ông đứng cả giờ
Ông vẫn đứng.

*
* *

Dân bản xi xào
Nhu đỉnh núi ít lâu nay nhô cao
Các cụ rằng
Sách chép Âm Dương vận hành
Trăm linh xuân
lần đá dẻ
điểm Đại Mùa

Chòm núi hình sương sớm ông cụ chẵn dẻ
Người ta gọi chòm núi
Ông cụ Chẵn Dẻ

ÔNG CỤ NGUỒN

Ông cụ quê đâu

Tên gì

Quen miệng... ông cụ Nguồn

Dắt ông cháu tiểu lịch chích trái đồng

Khăn gói mấy lần cố tích

Ông già mù

Chuyện rằng...

người lại chi tiết

chi tiết nào cũng đẹp

cùng mùi

chính hăng khuâng ông cụ

hơn một lần xuýt xoa

không đúng thế là không đúng

Hai ông cháu tung tăng huyền thoại
trường kỳ hỏi nước
tìm nguồn

Mây trắng đồng dao đưa cụ xã Việt Hà
Đất đậu
xưa đàn cô là
Mùa hoa nắng
ban quản trị khách dài trà bạch trúc
tuyết một lòng tiếng rừng

Cụ nhấp ngụm
Nhấn mặt
Trà thanh... nước tạp
Phủi quần ra hiệu cháu
không đoái hoài chiếu rượu lùi
món giả hùm
khói mâm đồng Lạc Việt
phập phồng một vị riêng quê

Đám trẻ rất sự mê
niú áo người đi
hai ba
mạch đòi thú thiết

Ông cụ khả khả râu
đứng bắt tay từng mộng trẻ
giọng bỗng trầm
"Các cháu đừng buông tuồng nước"

Trong thanh trắng
Ông nhìn phía bên kia vật
Tay lần mạch đất
như người lần mạch chữ
vượt biên thủy côi biết

Nguồn nơi dàng trong
Và khác người thuận trũng
mà giếng

Ông ngược cao
Rẻo mùa xuân én hện
cánh mơ đầu trắng
Lúc lại dừng bước
Tay áp ngực
trầm ngâm
tiếng nước tâm sự đáy
Người thâm canh sống

Mắt ông
hồng sồng sánh
như vì sao tắt ngàn năm
tắc lòng giờ mới thông tin sáng

Ông cắm giếng
Cồn đất múp
Sừng gái mười bảy
Đào lút hai vầu cột cò

Anh kỹ thuật đo
vừa loa
Mười chín... tám

Thì reo
Rồi ùng ục
Rể nước đại thụ
từ sơ địa
mịt mù dã sử
phun sáng ngàn
Đêm pháo hoa mừng tuổi nước

Một ngôi sao mới lớn
mãi gương mơ kỳ thi hoa hậu
vô ý lẫn tùm giếng
Đường Ngân hà giọt giọt
niềm trần
lấp lánh

Non một chiêm bao
Giếng cần chỉ hai mươi thước nước
gầu xuân
em mức mát giếng thề

Một chị mẹ
Gái một con
Thon nỏ phì nhiêu
Mẫu tự xuôi

Vú mằm
Tia ngó cần
Tâm
lòng giếng động

Bát nước tuổi đầu
tâm phau
khối bạch

Những năm đất hạn
Nước xót rĩ máu

Con trai con gái đổ xô giếng Cự
(còn tên giếng Sứa)
Kín nước
kín kín như hội Nhảy

Rồi nhiều năm
Vùng Rừng không thấy cụ xuất hiện
Chùng ông cụ về Nguồn.

1970

MÙI SÀU RIÊNG...

Thánh Thán chấp tay vái ba vái, uống cạn
một chén rượu, còn một chén đổ xuống phía
bên kia bức tranh...

HAI CÂU

MIMÔZA

Nắng tạnh heo mây hoa lạnh
Mimôza chiều khép cánh mi môi xa

VỮ ÉN

Bãi nổi sông thon chiều vỗ én
Đồi mềm mây lưu thủy mất thuyền quên

XÔ LÔ

Tiếng xác xô cong đoạn tình mưa lụi
Để xô lô buồn khúc ruột xelô

BỔNG BỔNG

Đùng bóng bóng giếng tuổi thơ trắng rồi
E lỗi thề xưa chết đuối bóng hiện về

TƯƠNG TƯ

Vỏ ốc u u gọi mê miền cát ngủ
Trách người tên trùng âm gió tương tư

ÁO TRẮNG

Áo trắng bước bông bênh mây trắng
Trời sáng gần thân phố khóa xuân

TUỔI CHÍN

Ngực dự hương đêm thơm mùi tuổi chín
Mắt lá tre đàng ngâm mộng ba giảng

VÀI THANH HÀ

Tàu ú còi tu hú kêu vườn đỏ
Tuổi vào ga mùa ủ lửa má vừa

TÓC PHỐ

Chấp chơi đèn lên tóc phố
Gáy nê ông chiều lá liễu lam bay

MỘNG CŨ

Tình đối tiền quầy tim xưa đóng cửa
Mộng cũ dăm đồng Âm phủ gió xưa

TRÊU NGƯỜI

Mi liễu buông mành
Người cú trêu xanh

MẮT BẢO

Mắt chuyển làn mây cau mi chớp giật
Tim dài xanh bảo thối cấp mười hai

PHÁ RỪNG

Mộng đầu nguồn nương xuân tình phá rẫy
Rừng trần trụi mạnh huyền thoại che thân

PAM (1)

Vùng trụi tóc xoe tròn tán lá
Đường tít mây xanh lục hóa đồi

(1) Chương trình trồng rừng do Liên hiệp quốc tài trợ

TẮM CHỮ

Anh rình trắng nghìn trắng nghiêng ngổ mộng
Bước thị thơm chân chữ động em về

XIN

Một chữ xanh nghĩa nhà chưa thuần hóa
Một góc tim hoang tình cả đại ngàn

CHI... CHÀNH

Chi chi chành chành
Chữ danh thối lửa
Cấp ké đi tìm
Ta vẫn đi tìm
Ta đi mới chân

Em ơi cho anh
Mượn con ngựa gỗ

Gió ú đầu ga
Mưa òa thiên hà
Bóng chim sơn tiêu
Chiếc lông ráng chiều
Ta ra biển cạn
Ta vào biển Đông
9 gác Lân Ông
Lòng xanh xuân chờ
Gió mùa xổ cửa
Tim đèn rong khuya

Mai sau ta chết
Ai đó đừng quên
Đưa ta dẫm đồng
Để ta ăn đường
Để ta sang sông
Để ta đi tìm

Chi chi ... chành chành

SÁNG SOI

Anh mang tình em đi
Qua những đèo lẻ nắn
Những sông trưạ không đò
Những đường mưa ngấn trắng

Anh mang tình em đi
Qua những đồi sim chín
Những sắc cây mơ già
Mưa rừng hoa mủa tím

Anh mang tình em đi
Qua những mùa đất lạ
Những sớm chim dị hình
Những chiều sương bạc má

Dông gió mù trời
em bóng sáng soi

TÌNH HOA

Em tặng anh bông hoa

Tình hoa em chả tặng

Hương về

hoa ngổ thơm

Hoa ngán

lòng hương vắng

Hoa kê giường

hương trắng mấy đại dương

NHỊU TÌNH

Sự dang nga
 tâm tuyết trắng đua lê
Vườn truyện ngọt
Đàn từ non
 âm hé cong mỏ hót
Lòng nhieu tình
 ngôn ngữ loài chim

EM ĐẾN

Em đến

áo-lùa

trời bỗng sau mưa

Mắt vạn niên thanh

trưa hồ thủy

Nắng lục giàn mi thiên lý

Tóc hè

nghe ngờ ngợ may thu

EM ĐI

Từ bước em xa
xuân vắng nhà
Nửa phố gió mùa
mình hoa khép một
Nửa gối trắng soi
nửa buồng mưa dột
Nửa chiếu buồn
ngiêng nhớ nửa giường
Ngõ thông lạnh ống sớ mi đường cụt
Cột đèn chột
chống một chân

THƯ KHÔNG NGƯỜI NHẬN

Đôi chim cu anh nuôi
Con trống mèo đen ăn thịt
Con mái vào ra một mình
Ấp lạnh bóng trăng rồi chết

Vàng hồ bay

thư không người nhận

gió trả về

QUAN HỌ

Tóc trắng tằm xanh qua cầu với gió

Đùi bãi ngô non

ngo ngó sông đầy

Cây gạo già

lời tình

lên hiệu đỏ

La lả cành

cời thắm

để hoa bay

Em về nói làm sao với mẹ

*

* *

Em trường nét gồm thon bình cổ đại

Mình Lương hà

thoai thoai

vú Đông Sơn

Ước gì

nhỏ đầy bằng con giống

Bỏ túi đi cùng

ta phố bông tình bông

HÁT ĐÔI

Tặng H. Linh và T. Đình

Em đừng lo anh già
Tóc hoa dù bụi trắng
Gốc trường xanh búp chờ
Vòm mai mơ bật nắng
Một đôi chim liu lo

Em đừng lo anh già
Câu xưa dù bụi trắng
Tay quàng xanh mình thon
Tùng con âm hé nắng
Rủ rỉ xuân đầu đường

Sương những chiều buốt nắng
Những đêm tàn trắng xuống
Chữ xưa dù bụi trắng
Múa bông em sân buồn

Anh đỏ thối những dấu hôn tro phủ
Tình đủ đào

dăng vụn mùa hoa

*

* *

Em chẳng lo anh già

Tóc chiều mây xòa trắng

Một vùng mơ xòe hoa

Mộng chuyền bay sè nắng

Vườn lung linh phấn ngà

Em lại tung tăng

buổi tình thơ nhỏ

Đuối bướm dài quay xanh tuổi nhỏ

Lốm đốm nhị chiều mai độ hoa

ĐÁNH NGẢI

Chớ rửa lông mày chết cá ao anh
Ca dao

Mắt xưa xanh
 mưa màn
 sương liễu sóng
Mùa sang may
 thu đánh ngải lông mày
Mây nổi trắng ao say
Ai ruốc mộng ban ngày

ĐẠO NHẠC

Sóng thấp bút

bước mờ trầm

âm lắng

Mưa búp măng

lung phím nắng dạo ngần

Mình nước đập ngà

sông vỗ trắng

Nhựa nhạc phòng con nốt

khuông xuân

ĐÊM

Bước đệm

đua tình

xanh khúc phố

Nốt chân xuân

đàn cò lạ

phím lửa

Chập chững dương cầm

bè lạc

ngã tương tư

HÀ NỘI B.52

Đồng bào chú ý
Loài người chú ý
Địa ngục trắng Hit-Nixon xống xích
Và Nôen Việt Nam
Những Jêxu mồ côi
bối rối tìm hơi mẹ
Mỹ Giáng sinh
bom nhũng mái lành
bom nhũng giấc xanh
Mộng bạc đêm hầm
Ta không giờ quên những phố nghĩa trang
Sắc gạch rụng mưa
gió mùa Cống trắng

Xác B.52

Thủy Khuê anh vẫn gốc đá chờ
Pháo thủ Thạch Sanh Hà Nội
Mất chiến hào ai biết ụ tâm xuân

Hầm cỏ Nguyễn Du
trời tên lửa
Bia hồ liễu liễu mới Đường thi
Tóc súng tiến nhau đi
Nu nú ngồng non
chiều lú bú

Xanh thênh thang
mùa bay mở
én ra ràng

F ẹp
F đẹp
B.52 ẹp

Em ơi!
mùa xuân
ta đi trồng hoa nghĩa trang

HOA NGHĨA TRANG

Sống khác làng
chết cùng quê liệt sĩ
Dội máu thay lời
trang nghĩa trắng soi

Mai ngày anh không còn
Hành quân vui gió nắng
Đầu anh em nhớ trồng
Một gốc hoa mạn trắng
Để lòng riu riu cảnh
Nghìn bướm cười cánh nắng

Hoa tình hoa nghĩa trang
Hoa mồ hoa biệt động
Đáy lạnh lòng bản khoăn
Xòe nắng vui người sống

TUỔI VIỆT MINH

Biết lập thu
Heo mi rải hồ
Biếc thổi mát mùa xưa
Lá mách lẻo thư rừng. Thì lạ
Phố ngàn chim

Tuổi Việt Minh
 thu bằm sáu bến cò hồng
Áo bướm phố truyền đơn
Nắng râm
 má bông thơm mười chín

Rồi bóng em đi
 bản đồ đất nước
Cổ tròn bay
 hai dải tóc đuôi điều
Trời áo thả dài xanh chấm gót
Dép cao su lớp ngấn bụi ngày

Em! ô đừng heo may

ĐỌC

LÝ BẠCH

Tiến tửu
 chén với
 trăng đầy hát
Rượu say mềm
 sầu tình
 hận không say
Thiên lý chữ tuôn lòng nhật bạch
Không tận xanh
 thơ thờ trắng trời

ĐÀO UYÊN MINH

Tin thơm vườn hương đôi lúm
Mà hỏi lối Hồng hoa thôn
Cười tit ông già gốc liễu
Ở ẩn
còn trồng bích đào

Cửa chiêm bao
má cú cả hoa vào

LIÊU TRAI

I

Em đăng ký hộ tim anh thường trú
Mùa mưa dầm em lại bỏ đi
Nhà trống của tâm thất ngộ
Ai về?

Tiếng lạ

kho đồ đạc cũ

Âm ngữ vùng mắt ngủ

bạc đầu

II

Tim đã hạ tình sâu đáy huyết

Mà thanh thiên

ai bỗng hiện về

Ma người cũ

nhập cùng ma tình chết

Mơ làm

say

tục viết Liêu Trai

BẠCH CÚ DỊ

Gái nhỏ cười thuyền nhỏ

Hái trộm sen trắng về

B.C.D

Cô gái trộm hái sen

về ủ tuổi

Lông khuy cài

gió cỏi

một dòng hương

Chân dại

bước e

tình ấp lối

Bướm cò non

màu í ới lòng đường.

PETRARQUE (1)

Nàng Lơơ xuân một mình
Soi mặt trắng trang nhỏ
Cam phụ nhà thơ. Độ
thân chữ nhỏ câu tình

*(1) Nhà thơ lớn người Ý thời Phục hưng. Tác giả tập thơ tình bất hủ Canzoni
gửi nàng Lơơ.*

BLOCK (1)

Tiệm thuốc cột đèn gió thổi

B.

**Nhạc tấu chỗi con chiều giấy mỏng
Bến muồn tình ghé đá trắng xương**

PASTERNAK ⁽¹⁾

Nấm đất bịt mồm

tim chim lanh loi

Hồn sáo trắng về

hoa bật nói

nghĩa trang cãm

(1) Nhà thơ Nga

SEFERIS (1)

*Những pho tượng đã trở về
Trong viện bảo tàng khác*

S.

Lòng bảo tàng
tượng du
đêm tình trở
Thuyền nhân nghìn năm chữ
lạ hơi nhà
Bóng thần thoại
vỏ từ phơi bãi nhớ
Trang mù
chìm giải mộng lời hoa

(1) Nhà thơ Hy Lạp, Giải thưởng Nobel

RENÉ CHAR (1)

Chúng ta hôn lên trán sớm

R.

Tôi ưa những câu thơ dậy sớm
Bước từ chân rừng lạnh sương đêm
Văn phạm ngày còn ngái mộng
Và hoa mai hôn nấn ná trắng cài
Hơi chưa hả hết Liêu Trai

(1) Nhà thơ lớn người Pháp

THU ĐIỀU

Cá dâu dớp động dưới chân bèo

Nguyễn Khuyến

Mộng đầu sông

mưa ngâu

thuyền bến cũ

Lòng dò đưa

đuôi con nhô quấy cò

Cá dớp động bóng lay vàng tuổi nhỏ

Phao chìm

câu giật hăng một tình khô

GỌI ĐÒ

Giật mình còn tưởng tiếng ai gọi dò

Tù Xương

Quên đã bỏ nhau đi

Bãi nhớ còn vũng lại

Con nước mưa cơn

tình lấp khôn đầy

Sao trùng mắt đồng chiêm...

Ếch gọi dò

Gốc buôi hện trắng mờ sông bến lở

Hoa áo trắng học trò

hương tuổi暮 về đâu

Biến tín dụng xanh

vỏ nợ sóng bạc đầu

PHẠM THÁI

Em để lại tim anh
Tên một loài hoa cỏ
Cầm tên em đi tìm
Lần lối hoa văn cũ
Lối bìa thần tích xưa
Lối bìa da mộng phủ
Gạo bay bông
lông ngống rủ truyền kỳ
Trăng Ba Vi
sao đối
chữ thiên di

NGUYỄN DU

Nhớ liễu hồ

tôi nhờ em xoa tóc

Em vắng nhà

bồ kết chửa đi xa

Cầu nước chảy

bóng chiều xuân tha thướt

Xanh Thanh minh em thổi liễu vô hình

HỒ XUÂN HƯƠNG

Bá ngọc con ong bé cái lằm

H.X.H.

Xuân chẳng buông hương

sao bướm vượt đường

Kìa hoa leo tường

là hoa dâm bụt

NHỊ TÌNH

Sao anh ẩn ở với em nhị tình

Bài hát cổ

Anh vào chờ

Như mãn hạn chờ

Em tới

Ôm em giờ

chưa giải đội em xưa

Em thật

gối chen kề em mộng

Lòng một

giăng chia

nối nhị tình

PHỐ XUÂN

Xuân một năm đi đâu

Chiều xanh

 xuân xịch đến

Không kịp ra đón tàu

Hoa cửa tha thẩn đèn

Chả quen

 mà cũng hẹn

Ô muốn đèo bé đời

 sau xe đạp

 xoan chơi

Phố thì thì con gái

NAI PHỐ

Mưa rợp bóng mi
 mây động gió
Cốm gọi mùa chim ngó đỏ
 ngực thu
Nai phố mình Honda nữ
 mắt hoang vu
Cổ tròn bóng hương như rừng tuổi nhỏ
Bồ má sương mưa vân vù chớp nguồn
Cỏ quên tên chim trống đồng học nói
Đất sớm mai mùa con chữ bói u ơ
Trang ngò trắng
 ngõ hoa mơ tình sử

CÁ THẦN TIÊN

Kính biếc trời aquarium phố

Non bộ hồng

quấy đỏ

cá thần tiên

Áo chành thuyền

tim đại lộ nằm nghiêng

Ngấn bóng cột đèn - Từ Thúc

MÙI SẦU RIÊNG

Mỗi lần em về
Má thơm cỏ núi
Rồi em lại đi

Mỗi lần anh về
Mặt đen gió muối
Rồi anh lại đi

Mỗi lần em về
Mỗi lần anh về
Lại đi...

Lại đi

Một mùi sầu riêng
Trắng hai đầu nước

TÌM EM

Tìm em

tìm em

Phố chậm lên đèn

Tìm em

tìm em

Phố chẳng lên đèn

Phố bỗng không quen

Lối cũ

nghe mình bước lạc

Hàng Đào tìm em

Hàng Bạc em đèn

TẬT NGUYÊN

Mất chân tay

còn chân tay giả

Mất em

đời ai em giả đôi anh

Trắng lòng lành

em mất mẹ long lanh

Trọn đời

tình thương tật

nổi thiên thanh

RẦM THÁNG BẢY

Hãy góp

nửa nghìn hôn thư đầm thấm

Hóa vàng

đêm rằm

xá tội vong nhân

Chiều chủ nhật

đường nghĩa trang khuất nắng

Thù thi tình

cái vắng đồ tui thân

SAO THƯƠNG

Anh vọng ngày
 anh vọng đêm
 kỳ ngộ
Em chớp hiện
 phút xuân vừa chớp của
Vết hương móng rồng
Đền Mẫu trắng sông
Lòng đường trường
 anh khẩn phía Sao Thương

CHUỘC TUỔI

Thuò ầy tôi rất già

Mở miệng

khuôn tổ tiên rập nói

Tôi bán khoán của

chùa Quán Ngũ

Lời chuộc tuổi mình

Nói thật khai sinh

RỒNG RẢN

Thầy thuốc có nhà hay không?

Bài hát trẻ con

Tìm đâu xuân

tỉnh rồng rản đến nhà

Thầy thuốc vắng

mộng dưới

thư hồ dưới

Nhảy vẩy hồng

ngọt ngọt

phải là...

NGÕ CHỜ

Thu hẹn

én đầu mùa màng hội

Phát vội

nhằm địa chỉ ngã tư

Xê đuxen đèn trắng sáng

Ngõ chờ

Mà biển chỉ đường luống tuổi

*

* *

Em như người đưa thư

Xe khóa nhà anh

Tin xanh nhà xế cửa

Biển khổ bên này

bến độ bên kia

Lá nẩy chia

chim yếm đỏ

nhận thia lia

CỎ LÚ

Rừng buồn bút lá chim chim

Hỏi sim sim tím

hỏi bìm bìm leo

Chiều gió cả

tiếng ngàn xưa khăn lá

Thảm vàng khô

ai hóa những thư già

Ước lòng chữ trắng

nhẹ tênh cỏ lú

Chín kiếp truyện đời

ú ở

một tên em

ĐÂY TUỔI

Tượng cỏi

hé thân xuân

Da sữa ngần

thấp trắng

Đêm ba mươi

phòng tắt điện

vẫn trắng rằm

Đây tuổi sáng sang năm

MẮT CÀ PHÊ ĐEN

Quán cà phê hè
Xanh nét mi che
Bóng xéch sợi me
Tóc tuổi học trò
Băng hát Diễm... trưa
Tên những mưa xưa
Kính vá đồng tiền
Chùa Hà quên... quen
Mắt cà phê đen

GHÉP TIM

Tim ghép ngọt

góc cần xuân bỏ hóa

Máu chứa hoàn hồng

tình cả dậy non

Mộng đắng ngả

bướm vẩn son ăn mả

Vô tâm

hay em ghép quả bồ hòn

TÌNH ĐIỆN TOÁN

Chương trình yêu

phiếu đực thừa lỗ nhỏ

Mạch loạn đông

tâm lưỡng số u o

Tin phong nự

nhụy niêm

tình học khóa

Đèn mơ ngơ

Xuân ở

Ngã tư ở

MƯA CHIA CƠN

Nắng nhà em
Mà đông nhà anh
Nửa ấy long lanh
Nửa này áp thấp
Mưa chia cơn
Con nước chia dòng
Mây trắng giăng sông
 chiều mống cụt
Xe Thất tình nghiêng
 sao bạc thất tình

DẤU CHÂN

Bãi trắng rằm

dấu chân cầm vắng chủ

Cát lằm

tên sóng xóa

chữ vô tâm

Tim ù ù

gió ú

một nguyên âm

GUƠNG

Hay em biến trong gương
 một người giống em
 trở lại

Má má môi
 mà mỗi mãi xa

TÙ VÀ

Gió bờ kết

nắng lung liêng mây cúc

Mà pháp phòng

xa thao thức bóng xanh

Ngò trắng ổ hoa vườn trứng cuốc

Tù và ngà ai ọ ghé đồng tranh

Chiều xénh đàn

em chẳng gọi tên anh

Đấy vô tình

nên đây hóa vô danh

THANH MINH

Lúa con gái
 lam rừng rình nổi gió
Lá hát tình
 nắng tỏ
 bạch đàn chanh
Nợ cũ khối xương rồng hoa trà đỏ
Hương thấp gọi ba lần
 không đáp lửa
Hồn có nhà
 hay bát mộ đi xanh

THƯ TÌNH CỎ

Đời tối giản

đất bình yên

gốc mộng

Lời rướm mơ ước rỏm gửi ngoài kia

Khăn gói

đường về vũ trụ

Dẫm mấu tự cốt hình

làm vốn thông lưu

Tranh sành thảo một hàng

thư tình cỏ

ĐỊA ĐẦU XXI

Trắng mặt là tuyết rơi

Trắng lưng là tuyết đổ

Cái trắng địa đầu

nạt nộ

Họ đi triền miên

như tổ tiên

điên

rùng tiền sử

Hai chân sau

chung chiêng đứng thẳng vùng ẩn số

Hai chân trên

ngheo ngào phôi chữ

một khai nguyên

NẶNG NỌ

Anh tình về

ngõ xưa nặng nợ

Chiều ngu ngơ xe phố luân hồi

Mất Maria

thoáng bóng người lạ ở

Chúa không lời

mưa Cửa Bắc

chuông rơi

TÁI BÚT

Như em bé
viển dương thuyền rãnh nhỏ
Đông lạnh thơ ngây
cảng trữ vịnh bạc đầu
Vấy sáng
đuôi vại thủy nữ
Buồm bênh
vai bướm
thuyết minh xanh

MỤC LỤC

	<i>Trang</i>
Giáo đầu	5
Cha tôi	7
Thuở xanh hai	14
Hoa mười giờ	16
Góc khế	17
Hái hoa	18
Anh muốn	19
Chiều Bích Câu	20
Thầy lợi	21
Sông quê	22
Quá em	23
Quen... lạ	24
Mới tuổi	25
Thu nhà em	26
Bóng chữ	27
Vào hè	28
Vườn màu	29
Thủy mặc	30
Mơ ngày	31
Truyện bờ cầu	32
Nụ xuân	33
Kênh chò	34
Tổ tình	35
Chim ức lửa	36
Quê tâm xuân	37

Chùa Hương	38
Cắm vạt	39
Thủy thủ	40
Anh ở lại	41
Thuở đầu đông	42
Những cái hôn	43
Phố nông	44
Át cơ	45
Tuổi đèn	46
Ông phó cả ngựa	52
Ông cụ chân dê	58
Ông cụ nguồn	66
Mimôza	75
Vũ Ên	75
Xô lô	76
Bóng bóng	76
Tương tư	77
Áo trắng	77
Tuổi chín	78
Vải Thanh Hà	78
Tóc phở	79
Mộng cũ	79
Trêu người	80
Mắt bão	80
Phá rừng	81
Pam	81
Tám chữ	82
Xin	82

Chi... chành	83
Sáng soi	85
Tinh hoa	86
Nhịu tình	87
Em đến	88
Em đi	89
Thư không người nhận	90
Quan họ	91
Hát đôi	92
Dánh ngải	94
Đạo nhạc	95
Đệm	96
Hà Nội B.52	97
Hoa nghĩa trang	99
Tuổi Việt Minh	100
Lý Bạch	101
Đào Uyên Minh	102
Liều trai	103
Bạch Cư Dị	104
Petrarque	105
Block	106
Pasternak	106
Seferis	107
René Char	108
Thu diều	109
Gọi đồ	110
Phạm Thái	111
Nguyễn Du	112

Hồ Xuân Hương	112
Nhị tình	113
Phố xuân	114
Nai phố	115
Cá thần tiên	116
Mùi sầu riêng	117
Tim em	118
Tật nguyên	119
Rằm tháng Bảy	120
Sao Thương	121
Chuộc tuổi	122
Rồng rắn	123
Ngõ chờ	124
Cỏ lè	125
Đầy tuổi	126
Mát cà phê đen	127
Ghép tim	128
Tính diện toán	129
Mưa chia cơn	130
Đầu chầu	131
Gương	132
Tà và	133
Thanh minh	134
Thơ lịch cơ	135
Đĩa nhạc XXI	136
Nặng nề	137
Tà bà	138

BÓNG CHỮ

Thơ Lê Đạt

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Chịu trách nhiệm xuất bản: NGUYỄN KIÊN

Chịu trách nhiệm bản thảo: NGÔ VĂN PHÚ

Nhóm tuyển chọn:

CHÍNH HỮU, HỮU MAI, VĂN LONG

Biên tập: VĂN LONG

Bìa: NGUYỄN QUÂN

Sửa bản in: KIM KHUÊ

In khổ: 13 x 19

Tại nhà in: Nhân Phúc Yên

Giấy phép xuất bản số: 11VH/HNV

In xong và nộp lưu chiểu tháng 4/1994

bóng chữ

Tuổi lú lẫn

ngược nhằm ga trẻ đại

Hay ngây ngô không biết lối về già

Tha thần chữ ngã ba

(TRUYỀN THẦN)